

Rak dojke nije jednina: ima ih mnogo različitih vrsta, neki su agresivniji od drugih, neki su mali, neki veliki. A, i načini liječenja variraju.

Zulima Palacio provodi ovih dana neko vrijeme na kursu izrade keramičkih pločica, gdje ide s prijateljicom. Otkako je dijagnosticirana s rakom dojke trećeg stadija, Palacio je prošla kroz kemoterapiju i hirurški zahvat i sada se smatra da više nema rak. To je ishod koji su liječnici prognozirali u aprilu, kada su testovi pokazali da ima rak dojke.

Doktorica Negar Golesorkhi je specijalist za rak dojke i hirurg. "Nitko ne želi čuti dijagnozu raka dojke. Međutim, ako je rak, onda je to onaj rak koji želite imati jer imamo toliko mnogo načina da ga liječimo."

Opcije liječenja raka dojke uključuju razne kombinacije kemoterapije, hirurških zahvata - što je oboje prošla Zuli Palacio - te zračenja, a u nekim slučajevima, niti jedno od toga.

Doktorica Anne Favret je onkolog, koja nadgleda čitavu terapiju Zulime Palacio. Ona je puna nade oko budućnosti tretmana raka dojke, čak i za one najagresivnije tipove. "Vjerujem da ćemo dolaziti do novih lijekova, bolje nacijskih koji će poboljšati preživljavanje i istovremeno minimalizirati popratne posljedice."

U slučaju Zuli Palacio, rak se nije proširio u druge dijelove njezina tijela, ali dr. Favret kaže da čak i pacijentice sa uznapredovanim rakom dojke mogu živjeti relativno normalnim načinom života, što ona i vidi u svojoj svakodnevnoj praksi. "Radim ovdje već 13 godina i imam pacijentice sa metastatskim neizlječivim rakom dojke, sa dobrim kvalitetom života: one podižu svoju djecu, idu na posao, plaćaju svoje poreze i tako već desetak i više godina. Mi izliječimo više od 70 posto žena s dijagnozom raka dojke."

I hirurgija raka dojke je uznapredovala, kaže dr Golesorkhi. "Ne moramo uvijek ukloniti čitavu dojku. Nikad ne uklonimo mišić. Ne uklanjamo uvijek sve limfne čvorove, dakle odmakli smo od onih teških, deformirajućih operacija koje nisu uticale na preživljavanje do današnjeg mnogo odmjerijenijeg načina operiranja gdje većini žena ostane njihovo vlastito tkivo grudi. A, ako ne, onda plastični hirurzi rade upravo nevjerovatnu rekonstrukciju; nitko ne bi znao da je to bila dojka s rakom."

Palacio odlazi s prijateljicom na ručak nakon kursa; izgleda bezbrižno. Američko udruženje za rak izvještava da one žene čiji je rak dojke dijagnosticiran rano, imaju stopu preživljavanja od 80 do preko 90 posto. Čak i žene s uznapredovanim rakom, kao što je Zulima Palacio, ima dobre izgleda za preživljavanje. Upravo zato svaka žena treba otići doktoru ako uoči bilo kakvu promjenu na dojka. To joj doslovce može spasiti život.

Izvor: VoA News

www.medicina.ba

25.12.2013.